

Media and Culture, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)

Biannual Journal, Vol. 13, No. 2, Autumn and Winter 2024, 117-148

<https://www.doi.org/10.30465/ismc.2023.43979.2674>

How is the media domino formed?

A qualitative study in Iran

Kazem Shamlu*, SeyedAlireza Afshani**

Ali Ruhani***, Alimohammad Mazidi****

Abstract

The present research aimed to explore the platforms and processes of the formation of the phenomenon of domino dissemination of texts or message circulation in social media with an emphasis on the role of users. Grounded theory approach was used as the qualitative research method and the target population was the active experts on social media from scientific and academic centers. 17 of them were selected through theoretical and purposive sampling for the in-depth semi-structured interview and the sampling process continued until data saturation was completed. The obtained data were transcribed and then analyzed using open, axial and selective coding. Resulting in 28 main categories and 1 core category along with story line, paradigm model and theoretical micro-schema. The findings show that the "Domino action network" is built as a central phenomenon which follows a set of causal conditions including cultural and political actions, education-oriented action, norm-breaking action, collaborative action network, people's emotional participation and entertainment in the media along with a series of contextual and intervening conditions. This action network employs strategies such as network transparency, evasive solitary action, and media rethinking. Leading to

* Ph.D. Student of Communication Sciences, Meybod Islamic Azad University, Meybod, Iran,
k_shamlu@yahoo.com

** Professor of Sociology, Department of Social Sciences, Yazd University, Yazd, Iran (Corresponding Author),
afshanialireza@yazd.ac.ir

*** Associated Professor of Sociology, Department of Social Sciences, Yazd University, Yazd, Iran,

**** Assistant Professor of Communication Sciences, Department of Human Sciences, Meybod Islamic Azad
University, Meybod, Iran,

Date received: 16/02/2023, Date of acceptance: 14/05/2023

Abstract 118

consequences such as network reality demonstration, promotion of media literacy, and deterioration of the regimes of truth and bio-networking of users. Paradigm model, story line and theoretical schema provide a better understanding of the above findings.

Keywords: Social media, domino action network, collaborative action network, media literacy.

دو مینوی رسانه‌ای چگونه شکل می‌گیرد؟ یک مطالعه کیفی در ایران

کاظم شاملو*

سیدعلیرضا افشاری**، علی روحانی***، علی محمد مزیدی****

چکیده

هدف پژوهش حاضر و اکاوی بسترهای و فرایندهای شکل‌گیری پدیده انتشار دومینویی یا همه‌گیری پیام در رسانه‌های اجتماعی با تاکید بر نقش کاربران بود. روش‌شناسی حاکم بر این پژوهش کیفی و رویکرد آن، نظریه زمینه‌ای (گرند تئوری) است. جامعه هدف، کارشناسان فعال در حوزه رسانه و مراکز علمی و دانشگاهی بودند که با استفاده از نمونه‌گیری نظری و هدفمند ۱۷ نفر از آنان برای مصاحبه عمیق نیمه ساختار یافته انتخاب شدند و فرایند نمونه‌گیری تا مرحله اشیاع کامل اطلاعات ادامه یافت. داده‌های به دست آمده پس از تبدیل به متن با استفاده از کدگذاری باز، محوری و گزینشی مورد تحلیل قرار گرفتند که نتایج حاصل از آن در قالب ۲۸ مقوله اصلی و ۱ مقوله هسته به همراه خط داستان، مدل پارادایمی و طرح واره خرد نظری ارائه شد. نتایج به دست آمده نشان دهنده آن بود که «شبکه‌ی کنش دومینویی» به عنوان پدیده مرکزی به دنبال مجموعه‌ی شرایط علی از جمله کنش‌های فرهنگی و سیاسی، کنش آموزش محور، کنش هنجارشکنانه، شبکه‌ی کنش مشارکتی، مشارکت عاطفی مردم و

* دانشجوی دکتری علوم ارتباطات، گروه علوم ارتباطات، دانشکده علوم انسانی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران، k_shamlu@yahoo.com

** استاد جامعه‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران (نویسنده مسئول)، afshaniafireza@yazd.ac.ir

*** دانشیار جامعه‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه یزد، یزد، ایران، ruhani@yazd.ac.ir

**** استادیار علوم ارتباطات اجتماعی، دانشکده علوم انسانی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران، mazidi6@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۰۸، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۰۵

سرگرمی در رسانه به همراه مجموعه‌ای از شرایط زمینه‌ای و مداخله‌گر بر ساخته می‌شود. این شبکه کنشی بر ساخته شده، حامل استراتژی‌هایی چون شفافیت شبکه‌ای، کنش تهایی گریزانه، بازندهی‌شی رسانه‌ای بوده و به دنبال خود پیامدهایی نظری واقعیت‌نمایی شبکه‌ها، ارتقاء سواد رسانه‌ای، زوال رژیم‌های حقیقت و زیست شبکه‌ای کاربران را به دنبال داشته است. مدل پارادایمی، خط داستان و طرح‌واره نظری درک بهتری از نتایج فوق بدست می‌دهند.

کلیدواژه‌ها: رسانه‌های اجتماعی، شبکه‌ی کنش دومنویی، شبکه‌ی کنش مشارکی، سواد رسانه‌ای.

۱. مقدمه و بیان مسئله

از بدء پیدایش نخستین شبکه‌های اجتماعی بر بستر فضای مجازی در سال ۱۹۹۷ تاکنون آمار کاربران این شبکه‌ها به شکلی تصاعدی افزایش یافته است، به گونه‌ای که هم‌اکنون حدود ۶۰ درصد از جمعیت جهان از رسانه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند. این امر بدان معناست که زیست آنلاین افراد به موازات زندگی در محیط واقعی در جریان بوده و می‌توان توسعه این فضای اجتماعی آنلاین را مهم‌ترین نوع توسعه اجتماعی در عصر حاضر دانست (عاملی، شکرخواه و منصوری، ۱۳۹۸: ۱۰). هر روز بیش از پیش مرز میان فضای واقعی و مجازی محو و جابجایی میان این دو، «نامحسوس» می‌شود. (حسنی و کلاتری، ۱۳۹۶: ۶۱). در حالی که اصطلاح «رسانه‌های اجتماعی» ممکن است تداعی کننده پلتفرم‌های بزرگی مثل فیسبوک، توییتر و اینستاگرام باشد، اما به طور گسترده به عنوان یک فناوری تعریف می‌شود که به کاربران اجازه می‌دهد به صورت اجتماعی فعالیت کنند. این تعریف گسترده به این معنی است که این اصطلاح نه تنها پلتفرم‌های بزرگ، بلکه پلتفرم‌های کوچک‌تر اشتراک‌گذاری محتوا، ویدیو یا تصویر یا صفحات مجازی را شامل می‌شود که هر کدام ویژگی‌های متفاوتی دارند (Mikal, 2021: 2). در این معنا، رسانه‌های اجتماعی به کاربران اجازه می‌دهند از مجاری گوناگون با یکدیگر ارتباط برقرار کنند. خواه از طریق تماس تلفنی یا ویدیویی و پیام‌های متنی، خواه از طریق تولید و اشتراک‌گذاری محتوا (Rozgonjuk, 2020: 4). لذا باید گفت هر شبکه نشان‌دهنده یک ساختار اجتماعی است که بازیگران گوناگونی از جمله افراد، جوامع و سازمان را در خود جای می‌دهد و تعاملات و ارتباطات آن بازیگران گوناگونی از نمایش می‌گذارد، Abbas et al, (2019: 2). در واقع این رسانه‌ها یک نمودار اجتماعی هستند که رابطه بین کاربران، سازمان‌ها و فعالیت‌های اجتماعی آن‌ها را نشان می‌دهن (Ali et al, 2018: 2). این رسانه‌ها که برای تولید و

اشتراك‌گذاري محتوا توسيط کاربران (به معنای عناصر اجتماعي) به کار برده می‌شود (Dilawar et al, 2022: 2). عمدتاً دو ویژگي دارند: اول، اختياري بودن حضور کاربران در آن و دوم، انتشار اطلاعات به طور مداوم (Dilawar et al, 2022: 1).

حضور اختياري در فضاي آنلайн به معنای آزادی افراد در بهره‌برداري از پتانسيل‌های گوناگون و همچنین اصالت کاربران در اين فضا است و انتشار اطلاعات به معنای ذات پويای اين رسانه‌ها جهت ارتباط کاربران خواهد بود. از اين حيت، وجه مشترك گونه‌های متعدد رسانه‌های اجتماعي مخاطب محور بودن آن‌ها و توليد محتوا به وسیله افراد است. به همين دليل، تداوم حضور کاربران در اين فضاي برساختي، باعث رشد اينده‌های مختلف مثل ايجاد وبلاگ‌ها، پادکست‌ها، ویدئوهای بازی‌ها و ... شده و همچنین هويت فردی و مهارت‌های اجتماعي کاربران را پرورش می‌دهد (Juszczak, 2015: 82). با اين وجود، استفاده از شبکه‌های اجتماعي را می‌توان به شكل ديگري نيز توجيه کرد و آن هم استفاده جهت اهداف اجتماعي شامل ارتباط و تعاملات گستره، به روزرسانی وضعیت‌های اجتماعي، اظهارنظرها و مشاركت اجتماعي است (Zhao, 2021: 2). در اين معنا، رسانه‌های اجتماعي به انسان اجازه می‌دهد تا احساسات و همچنین تعلقات اجتماعي خود را نشان دهد (Zeitel-Bank & Tat, 2014: 1189). به همين دليل در جهان معاصر نمي‌توان نقش رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعي را در شكل‌دهي به افكار عمومي و همچنین تاثير‌گذاري آن‌ها بر حوزه‌های فرهنگي، سياسى و اجتماعي نديده گرفت. البته نباید اين مسئله را يك‌سويء ديد، زيرا در دنيا مدرن و با کنشگري انسان خلاق، شبکه‌های اجتماعي خود به اشكال مختلف شکل می‌يابند و گويي دومينوي شدن در هر دو سو عيان است. با اين وصف آنچه در شبکه‌های اجتماعي واجد اهميت خواهد بود، پويایي حاكم بر آن شبکه‌ها و نحوه شكل‌گيری و هدایت کنش‌های کاربران است. به گونه‌اي که نه تنها روابط بين فردی بلکه حوزه‌های کنشي آن، ساختارهای ميانی و کلان را نيز دربر می‌گيرد. به همين دليل است که استفاده روزافرون از مفهوم شبکه اجتماعي، مطالعه و تحليل ساختارهای تشکيل دهنده شبکه‌های اجتماعي را به همراه داشته است (Akyol & Alatas, 2020: 2). بنابراین آن چه که باید مورد واکاوي قرار گيرد مطالعه کش‌های افراد در بستر شبکه‌های اجتماعي و همچنین کشف ماهیت و چرايی کنش‌های آن‌ها است که متنه‌ي به دومينوي رسانه‌ای خواهد شد.

با وجود اين که کنش‌های افراد در دنيا واقعی همواره به وسیله جامعه و ارزش‌های حاكم بر آن محدود می‌شود، شبکه‌های اجتماعي به واسطه انعطاف‌پذيری و ظرفيت درونی خود،

آزادی عمل بیشتری به کاربران می‌دهند. همچنین به دلیل گردش سریع اطلاعات در محیط مزبور، سرعت شکل‌گیری کنش‌ها در این محیط افزایش می‌یابد. لذا یک اتفاق خاص می‌تواند در کوتاه‌ترین زمان ممکن، بیشترین تعداد افراد را آگاه کرده و آن‌ها را به واکنش وادار کند. به شکلی که یک دومینوی اجتماعی در فضای رسانه که نیروی محرک آن گردش اطلاعات است، شکل‌گیرد. از این حیث ترکیب کاربران، گردش اطلاعات و پدیده‌های اجتماعی می‌تواند، کاربران به شبکه گسترده‌ای از ارتباطات دسترسی خواهد داشت که آن‌ها را قادر می‌سازد با افرادی که در زندگی واقعی خود ملاقات نکرده‌اند، ارتباط برقرار کنند. ارتباط مذکور را می‌توان یک پیوند مداوم و قوی برای ایجاد حساسیت نسبت به وضعیت‌های اجتماعی گوناگون دانست.

به همین دلیل در پژوهش پیش رو تلاش شده است با توجه به نقش کاربران فضای مجازی و کنش‌مندی آن‌ها، بسترهاشکل‌گیری «دومینو» در شبکه‌های اجتماعی مورد واکاوی قرار گرفته و پویایی‌ها و فرایندهای حاکم بر آن بازتفسیر شود.

منظور از بسترهاشکل‌گیری دومینو موقعیت‌ها، شرایط، امکانات رسانه‌ای، وضعیت اجتماعی، ابزه‌ها یا موضوعاتی که افراد با توجه به آن‌ها کشنگری می‌کنند، ارتباطات رسانه‌ای، ساختارهای بیرونی و کلان، ویژگی‌های خاص افراد، اهداف، نیازها، مصرف و به طور کلی هرچیزی است که امکان شکل‌گیری دومینو را فراهم می‌آورند. اهمیت این موضوع از یک سو مبتنی بر شناخت حوزه‌های حساسیت برانگیزی است که امکان شکل‌گیری کنش حول محور آن‌ها در رسانه‌های اجتماعی وجود دارد و از سوی دیگر باید در نظر داشت واکاوی اثر دومینوی در این تحقیق به منظور طرح ریزی دیدگاه نظری در سطحی خرد است که شناخت شرایط و بسترهاشکل‌گیری ایجاد کنش‌های اجتماعی برخط را تسهیل می‌کند. در این میان تلاش می‌شود با تکیه بر نظریات کارشناسان حوزه رسانه و ارتباطات، زمینه‌های شکل‌گیری کنش‌های دومینوی در بستر رسانه‌های اجتماعی با استفاده از رویکرد تفسیری و روش نظریه زمینه‌ای مورد واکاوی قرار گرفته و راهبردها و پیامدهای متناسب با آن نیز شناخته شود. با این بیان، سوال اصلی پژوهش بدین شکل سازماندهی شده است که: کنش‌های دومینوی کاربران در شبکه‌های اجتماعی طی چه فرایندهای اجتماعی بر ساخته می‌شود؟

۲. چارچوب مفهومی پژوهش

به طور کلی تحقیقات کیفی به لحاظ پارادایمی و فلسفی متفاوت از تحقیقات کمی است و چارچوب‌های از پیش تعریف شده نظری برای تحلیل داده‌های اخذ شده وجود ندارد. به همین دلیل در این پژوهش‌ها، محققان به طور کلی از دانش انسانی استفاده می‌کنند تا حساسیت نظری نسبت به پدیده‌های گوناگونی که در دل داده‌های پژوهشی ظاهر می‌شوند، فراهم آید. با این وصف به جای چارچوب نظری از چارچوب مفهومی برای تحلیل بهتر داده‌ها استفاده می‌شود. در این راستا با یک ذهن باز وارد میدان تحلیل می‌شویم و دانش موجود را مورد استفاده قرار می‌دهیم (استراوس و کرین، ۱۳۹۷: ۶۸). در این پژوهش نیز به تبعیت از حساسیت نظری ذکر شده، علاوه بر تجربه حرفاًی پژوهشگران در میدان تحقیق، نظریه جامعه شبکه‌ای مانوئل کاستلر، نظریه مارپیچ سکوت نوئل نومن، نظریه شبکه و نظریه کاشت گرنبر به عنوان چارچوب مفهومی انتخاب شده‌اند.

۱.۲ نظریه شبکه‌ای مانوئل کاستلر

کاستلر ظهور جامعه شبکه‌ای را سر آغاز همه دگرگونی‌های همه‌جانبه در این عصر می‌داند که نتیجه تحول رو به جلو در عرصه فناوری اطلاعات است (سلمان روغنی و همکاران، ۱۴۰۰: ۱۲۱۴). او با تأکید بر جامعه شبکه‌ای؛ آن را شبکه افقی و ارتباط تعاملی تعریف می‌کند که روابط محلی و جهانی را به هم متصل می‌کنند او معتقد است که شبکه‌های افقی با اجازه‌دادن به شبکه‌های مخالف برای مهار و اعمال «ضد قدرت» در تلاش برای تغییر «روابط قدرت نهادینه شده در جامعه» است که خطرات و چالش‌های جدیدی را برای دارندگان قدرت سنتی ایجاد می‌کنند. از این حیث او شبکه‌های اجتماعی را فضاهای خودنمختاری می‌داند که تا اندازه زیادی خارج از کنترل حکومت‌ها و شرکت‌ها عمل می‌کنند کاستلر می‌گوید، ظرفیت‌های تعاملی شبکه‌های مجازی به طور خود انگیر هدایت می‌شوند. این امر منجر خود نمختاری بی‌سابقه‌ای برای سوژه‌های ارتباطی در برقراری ارتباط در مقیاس کلان می‌شود. او مخاطب را به عنوان عنصر انسانی قدرتمند و خلاق می‌شناسد (خازنی، ۱۳۹۴: ۲۱۰). تأکید کاستلر بر ماهیت شبکه‌های اجتماعی که منجر به خودنمختاری سوژه‌ها در فضای آنلاین می‌شود بخشنی حساسیت حاکم بر پژوهش حاضر است. لذا استقلال کاربران فضای مجازی باعث شده است آن‌ها آزادانه و بدون انقیاد روابط قدرت، کنش‌مندی خود را در شبکه‌های اجتماعی به

منصه ظهور رسانند که این امر نیز به عنوان بخشی از چارچوب مفهومی حاکم بر این پژوهش را برای تحلیل دومنویی شدن کاربران در شبکه‌های اجتماعی است.

۲.۲ نظریه مارپیچ سکوت نوئل نومن

بر اساس این نظریه، افراد در خصوص یک موضوع مناقشه برانگیز، حسنهایی می‌زنند و سعی می‌کنند بفهمند آیا دیدگاه آنان در اکثریت قرار دارد یا خیر. چنین شرایطی اگر احساس کنند در اقلیت قرار دارند، گرایش پیدا می‌کنند که درباره موضوع سکوت کنند زیرا دیدگاه و نظر آنها مورد استقبال قرار نمی‌گیرد. در این جریان نقش رسانه‌های جمعی مهم است، زیرا مرجعی هستند که افراد به آنها نظر دارند تا نحوه توزیع افکار عمومی را پیدا کنند. دیدگاه نومن از این جهت در چارچوب مفهومی این پژوهش قرار می‌گیرد که وی رسانه‌ها را یکی از مراجع اصلی تعیین کننده دیدگاه افراد می‌داند. زمانی که کاربران جریان رسانه‌ای را همانگ با دیدگاه‌ها و نظرات خود مشاهده می‌کنند، تمایل بیشتری برای ابزار عقیده پیدا می‌کنند. لذا دومنویی شدن کش کاربران در جایی ممکن است رخداد که افراد در محیط رسانه موضوعی را که تا کنون در فضای واقعی واجد اهمیت نبوده است را بُلد کرده و بدان اهمیت اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و... زیادی می‌دهند.

۳.۲ دیدگاه شبکه

از مهم‌ترین نظریه‌پردازان این دیدگاه ولمن است. ولمن معتقد است مسئله اصلی در دیدگاه شبکه روابط است و واحدهای تشکیل دهنده ساخت جامعه، شبکه‌های تعاملی هستند. ساخت اجتماعی به عنوان یک شبکه، از «اعضای شبکه» و «مجموعه‌ای از «پیوندها» که افراد، کنشگران و گروه‌ها را به هم متصل می‌سازد، تشکیل شده است. اعضای شبکه‌ها می‌توانند افراد، گروه‌ها، نهادها و موجودیت‌های حقوقی و یا سازمان‌ها و.... باشند (bastani و صالحی هیکیوی، ۱۳۸۶: ۶۷). بلوک‌های اصلی شبکه «ارتباط» هستند و دیدگاه شبکه با مطالعه روابط اجتماعی موجود بین مجموعه‌ای از افراد، به تحلیل ساخت اجتماعی می‌پردازد و ضمن اینکه به کل ساخت توجه می‌کند، الگوی روابط موجود در ساخت را نیز مورد توجه قرار می‌دهد. بنابراین نقطه تمرکز دیدگاه شبکه‌ای این است که به جای تأکید بر کنشگران و ویژگی‌های فردی شان به عنوان واحد تحلیل، به ساختار روابط کنشگران توجه می‌کند (bastani و صالحی هیکیوی، ۱۳۸۶).

۶۸). دیدگاه شبکه به علت تاکید بر روابط به عنوان واحدهای تشکیل دهنده ساخت اجتماعی و همچنین شبکه‌های تعاملی بین افراد که حاکم بر رسانه‌ها بوده است، حساسیت نظری حاکم بر پژوهش حاضر را حمایت می‌کند.

۴.۲ نظریه کاشت

نظریه کاشت یا پژوهش گربنر، بر کنش متقابل میان رسانه و مخاطبانی که از آن رسانه استفاده می‌کنند و نیز بر چگونگی تأثیرگذاری رسانه‌ها بر مخاطبان تأکید دارد. فرض اساسی این نظریه این است که بین میزان مواجهه و استفاده از رسانه واقعیت پنداری در محتوا و برنامه‌های آن رسانه ارتباط مستقیم وجود دارد. به این صورت که ساعت‌های متمادی مواجهه با رسانه‌ای خاص باعث ایجاد تغییر نگرش و دیدگاه‌های موافق با محتوای رسانه می‌شود. درواقع نظریه پژوهش با تعیین میزان و نوع برنامه‌های مورد استفاده از رسانه‌ها، میزان تأثیر را مطالعه می‌کند تا به سازوکار و نحوه تأثیر دست پیدا کند (رسول زاده اقدم و همکاران، ۱۳۹۴: ۴۴). استفاده از نظریه کاشت نیز در این تحقیق مبتنی بر این استنباط است که بر اساس این نظریه میزان استفاده و مدت زمان عضویت در شبکه‌های اجتماعی و واقعی تلقی کردن محتوای شبکه‌های اجتماعی توسط کاربران زمینه‌های شکل‌گیری دومینو را در آن فضا متحمل می‌کند. زیرا کاربران به طور مداوم در چرخه اطلاعات حضور داشته و به علت فعالیت مداوم و روابط مستمر با سایر کاربران آنلاین کاشت دومینو را در فضای آنلاین رقم خواهند زد.

۵.۲ ارتباطات نظری چارچوب مفهومی

ارتباط نظری چارچوب مفهومی در این پژوهش مبتنی بر کلیدواژه‌هایی است که هر کدام از نظریات در خود جای داده‌اند. در واقع، موضوع روابط قدرت و مقاومت سوزه و کنشگری آن در فضای رسانه در نظریه مانوئل کاستلز، اقلیت یا اکثریت بودگی در نظریه مارپیچ سکوت، شکل‌گیری شبکه روابط در نظریه شبکه و نهایتاً میزان و مدت استفاده کاربران از شبکه‌های اجتماعی در نظریه کاشت که کنش‌های دومینویی را در فضای شبکه شکل می‌دهد را می‌توان در یک نسبت نظری با یکدیگر قرار داد. از این حیث شکل‌گیری کنش‌های دومینویی نه از تلاش سوزه‌ها و کنشگری آن‌ها در تغییر روابط قدرت قابل جداسازی است، نه می‌توان آن‌ها را جدا از شبکه روابط اجتماعی برخط تصور کرد، نه خواهیم توانست کنشگران اجتماعی را در

اقلیت قرار دهیم که در یک مارپیچ سکوت منقاد شده‌اند و نهایتاً نمی‌توان شکل‌گیری دومینو توسط آن‌ها را مبتنی بر استفاده اندک از شبکه‌های اجتماعی تلقی کرد. از این حیث نظریات بیان شده تکه‌هایی از یک کل منسجم خواهند بود که هماره در فرایندی پویا کنش‌های دومینوی افراد در فضای آنلاین را قابل فهم می‌کنند و ارتباط ناگستنی با یکدیگر دارند. با این توضیحات، بر اساس این ارتباطات نظری، حساسیت نظری پژوهش طراحی شد. در این مسیر سعی شد نحوه ورود به میدان پژوهش با استفاده از برجسته سازی مفاهیم حساس مشخص شود. برای مثال بر اساس نظریه کاشت، سعی شد در مورد نوع اثربازی مخاطبان بحث و مدافعت صورت گیرد. به همین دلیل در مصاحبه نامه سعی شد سوالاتی در این زمینه طراحی شود. همچنین سوزگری مخاطبان و کنش‌گری آنها را بر اساس نظریه کاستلز بررسی کردیم و سعی شد در مصاحبه نامه پژوهش، سوالاتی در این زمینه مطرح شود. در واقع به طور کلی سعی شد نحوه ورود به میدان تحقیق با راهنمایی نظری صورت پذیرد.

۳. پیشینهٔ پژوهش

برای بررسی بهتر ابعاد پژوهش و همچنین اشراف به ادبیات موضوع، تحقیقات داخلی و خارجی که وجود مختلف کنش‌مندی افراد در رسانه‌ها را مورد بررسی قرار داده‌اند، مورد بازبینی و واکاوی قرار گرفت. در حوزه داخلی سلمان روغنی و همکاران (۱۴۰۰)، در تحقیق خود نشان داده‌اندکه زندگی شبکه‌ای کاربران جوانان به دنبال سرگرم‌محوری، وابستگی شغلی/درسی، ارتباطات با فضای مجازی شکل می‌گیرد. در این تحقیق بر «پل‌های حقیقت و مجاز» به عنوان نقش واسطه دنیای واقعی و دنیای مجازی نام برده شده است که علاوه بر تحریف و تثیت واقعیت، امکان شکل‌دهی به کنش‌های اجتماعی را فراهم می‌کنند. راه‌پیمافرده و همکاران (۱۴۰۱) در تحقیق خود به این نتیجه دست یافتند که ویژگی‌های سیاسی، فردی و شخصیتی، نظام رسانه‌ای، ویژگی‌های فرهنگی و ویژگی‌های اینستاگرام تاثیر مثبت و مستقیم و معنا داری بر مشارکت کاربران دارد. اسدی کرم و برکت (۱۳۹۶) در تحقیق خود به این نتیجه دست یافتند که کنش‌های میانفردی کاربران در تولیت و اینستاگرام در قالب پست‌های نوشته‌شده می‌تواند در پنج بعد شفافیت، زبان، رمزگشایی، بازنمایی و انگیزه منجر به گسترش سواد رسانه‌ای شود. خانیکی و خجیر (۱۳۹۷) بر اساس نتایج خود برای نقش شبکه‌های اجتماعی مجازی در توسعه جامعه مدنی ایران، کارکردهای ارتباطی، خبری، تبلیغی، آموزشی، بسیج‌سازی، کمپین‌سازی، جایگزینی رسانه رسمی، تقویت قدرت اجتماعی نهادها،

شفافسازی، جریان‌سازی، شبکه‌سازی و سنجش افکار عمومی و کژکارکردهایی چون شایعه‌سازی، سریزی اطلاعات، ابوه خلق مجازی، سلبریتی‌سازی، تخریب حریم خصوصی فعالان مدنی و خودنمایی تعیین کرده‌اند. بخشی و تربیتی (۱۳۹۷)، با تاکید بر کنش‌های گفتاری کاربران در اینستاگرام بیان می‌کنند که کنش ارتباطی در اینستاگرام بر تجربه ارتباطی افراد در محیط واقعی تأثیر دارد. بدین معنا که با افزایش ارتباط در محیط اینستاگرام، تجربه ارتباطی ما در دنیای واقعی تحت تأثیر قرار گرفته و دگرگون می‌شود. داودی و همکاران (۱۳۹۶) نیز در تحقیق خود به این نتیجه‌دست یافتند که شبکه‌های اجتماعی باعث تحرک اجتماعی، دانش اجتماعی، پیوند اجتماعی، آگاهی بخشی اجتماعی، سازماندهی اعتراضات اجتماعی و پیوستگی اجتماعی شده و در نهایت از این طریق تحول‌های اجتماعی ایجاد می‌کند.

در حوزه خارجی، نتایج به دست آمده از تحقیق (Ho et al, 2022)، تاثیر افراد مشهور بر رفتارهای محیط زیستی قابل توجه بوده و افرادی که در گروه آزمایش این تحقیق تحت کترول افراد مشهور بوده اند ۲۹ درصد کمتر از افراد گروه کترول از نی‌ها، قاشق‌ها و پسماندهای آسیب زننده به محیط زیست استفاده کردند زیرا در این زمینه با افراد مشهور در ارتباط بوده اند. علاوه بر آن (Hani et al, 2018) نیز با اشاره ه تاثیر افراد مشهور می‌گوید حضور بسیاری از سلبریتی‌ها در فضای آنلاین هم می‌تواند انتقال معانی متناسب با مصرف را آسان کند و هم تبلیغ مدگرایی را به همراه داشته باشد. نتایج (Lim & Sng, 2020) نشان داد که استفاده از رسانه‌های اجتماعی برای مقاصد مذهبی، شرکت در گروه‌ها و بحث‌های آنلاین مذهبی و پرورش پیوندهای اجتماعی مذهب‌گرایانه جزئی از فعالیت کاربران در فضای مجازی است. در تحقیق (Agarwal & Jones, 2022) بیان شده است که رسانه‌های اجتماعی همواره امکان گسترش محیطی برای تعامل مبلغین مذهبی را فراهم می‌کند تا به اهداف دین‌گرایانه خود دست یابند. در این تحقیق رسانه‌های اجتماعی به عنوان بازارهایی در نظر گرفته شده‌اند که مبلغان مذهبی در بستر آن‌ها کنش‌های مذهبی را در جهت جذب پیروان انجام می‌دهند. طبق نتایج (Lüders et al, 2020) کاربران از امکانات پلتفرم‌ها برای ارتباط با دیگران همفکر و فاصله گرفتن از افرادی که دارای مجموعه اعتقادات متضاد هستند، نیز استفاده می‌کنند. لذا می‌توان از رسانه‌های اجتماعی برای همسوکردن احساسات، توافق هنجاری، همسویی عاطفی، همزیستی اجتماعی، تسهیل کنندگی مقررات، ایجاد اجتماع تعاملی، مذاکره و نهایتاً پیگیری و تقویت هویت اجتماعی استفاده کرد. همچنین نتایج تحقیق (Akfirat, 2022) نشان داد که یک رابطه متوسط تا قوی بین هویت اجتماعی و مشارکت در کنش‌های جمعی با واسطه فضای آنلاین وجود دارد.

(O'Reilly et al, 2022) نیز در تحقیق خود به این نتیجه دست یافت که ابراز نظر کاربران در فضای آنلاین اگرچه پیامدی روانشناختی است اما تاثیرات اجتماعی دارد. این ابراز نظر و بر جستگی تطابق آرا یک آمادگی روانشناختی برای ظهور گروهها در فضای آنلاین به وجود می‌آورد که برای درک ساختارهای گروهی برآمده از دل ارتباطات آنلاین مهم است.

۴. روش پژوهش

این پژوهش بنابر هدف تعیین شده خود از رویکرد نظریه زمینه‌ای با رهیافت اشتراوس و کربین استفاده کرده است. این روش منعطف بوده و نیازمند تعامل مداوم میان داده‌ها و نظریه نهایی برخواسته از آن است. در این رویکرد، تحلیل‌های انجام شده و نظریه نهایی با یکدیگر رابطه نزدیک دارند و نیازمند یک فرایند رفت و برگشتی برای جمع‌آوری داده و نهایتاً ساخت نظریه است. در این روش، محقق با هدف توسعه نظریه به مطالعه و بررسی افرادی می‌پردازد که در فرایندها و تجارب و تعاملات مشترکی سهمی هستند (متظمری و همکاران، ۱۴۰۱: ۹۳). نظریه زمینه‌ای پیش از هر چیز فرایند را مطالعه می‌کند که ذات اصلی دومینو نیز در فرآیندی بودن ان است. در واقع بتدا باید در نظر داشت که امروزه اکثر اعضای جامعه در رسانه‌های اجتماعی، فعالیت دارند. کاربر در معنای عام آن را می‌توان به همه افراد اطلاق کرد. در این معنا آن چه انتخاب مشارکت‌کنندگان را توجیه پذیر و خاص می‌کند عبارت است از معیارهای شمولی که قرار است با توجه به آن افرادی را برای مصاحبه برگزینیم. به همین دلیل بهتر بود نویسنده‌گان افرادی را به عنوان جامعه هدف نهایی خود برگزینند که علاوه بر کاربر بودن بتواند اطلاعات بیشتر، غنی‌تر و دقیقی را در اختیار نویسنده‌گان قرار دهند. از آنجایی که ما به دنبال انتخاب افراد غنی از اطلاعات بودیم تا فرایندهای شکل‌گیری دومینو را در بستر رسانه‌های اجتماعی کشف کنیم بنابراین روش نظریه زمینه‌ای به عنوان رویکرد نهایی این پژوهش اتخاذ شد. بر اساس چشم‌انداز فوق، نمونه‌گیری در این پژوهش به صورت هدفمند و نظری بود. به همین دلیل با ۱۷ نفر از کارشناسان حوزه رسانه و ارتباطات در دانشگاه‌ها و مراکز رسانه‌ای، مصاحبه‌های نیمه ساختاریافته عمیق انجام شد. پس از انجام هر مصاحبه، متن آن تایپ شده و مورد تحلیل قرار می‌گرفت و بر اساس نمونه‌گیری نظری، مصاحبه بعدی صورت می‌گرفت و مجدداً فرایند مذکور، تکرار می‌شد. تا جایی که داده‌های به دست آمده در پیشبرد نظریه نهایی تاثیری نداشته و اشباع کامل حاصل شود. داده‌های جمع‌آوری شده در این تحقیق با استفاده از سه مرحله کدگذاری باز، محوری و گزینشی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. بدین صورت که در

کدگذاری باز با تحلیل خط به خط داده‌های متنی به هرکدام از گزاره‌های معنادار، یک کد مفهومی اختصاص داده شد و بعد از مقایسه مفاهیم، کدهای مشابه در کنار یکدیگر قرار می‌گرفت تا مقوله‌های فرعی، سپس اصلی و نهایتاً مقوله هسته به دست آید. در هرکدام از مراحل فوق سطح انتزاع مفاهیم، بالاتر می‌رفت و واجد شرایط لازم جهت ارتقا به مرحله کدگذاری محوری و ترسیم مدل پارادایمی شد. در مرحله کدگذاری گزینشی نیز مقوله‌های موجود در کدگذاری محوری به صورت منطقی و انتزاعی در قالب طرح واره نظری سطح خرد ارائه شد. در انجام این تحقیق تلاش شد ملاحظات اخلاقی چون توضیح دقیق هدف پژوهش، نحوه انتشار نتایج، رضایت آگاهانه مشارکت‌کنندگان، رعایت حریم خصوصی، حفظ گمنامی و رازداری مورد توجه قرار گیرد. به همین دلیل فقط با افرادی مصاحبه صورت می‌گرفت که تمایل کامل برای مشارکت در تحقیق داشتند. در مسیر ارائه یافته‌ها از اسامی مستعار برای حفظ معیار گمنامی استفاده شد و اطلاعات خصوصی مشارکت‌کنندگان نیز بر اساس معیار رازداری، محفوظ ماند. قابلیت اعتماد یافته‌های پژوهش با به کارگیری استراتژی‌هایی چون مشارکت طولانی مدت در میدان پژوهش، بررسی اعضاء، بررسی همکاران و توصیف غنی صورت گرفت. تأیید پایایی تحقیق نیز با رعایت اصول و نکات مصاحبه مطلوب، ثبت کامل رخدادها و پیاده‌سازی آنان انجام گرفت.

جدول ۱. مشخصات مشارکت‌کنندگان در پژوهش

نام	جنسیت	تحصیلات	سن	شغل	مدت مصاحبه به دقیقه
حسن	مرد	دکترا	۶۸ سال	استاد ارتباطات دانشگاه	۵۶
مهران	مرد	دکترا	۷۰ سال	استاد ارتباطات دانشگاه	۳۱
رحمان	مرد	فوق لیسانس	۴۵ سال	روزنامه نگار	۵۱
مهدی	مرد	دکترا	۵۰ سال	استاد دانشگاه	۴۹
امیر	مرد	دکترا	۴۰ سال	استاد دانشگاه	۶۲
زینب	زن	دکترا	۵۳ سال	استاد دانشگاه	۵۸
سعید	مرد	دکترا	۴۲ سال	استاد دانشگاه	۳۴
حسین	مرد	دکترا	۵۰ سال	خبرنگار	۴۸
محمد	مرد	فوق لیسانس	۴۳ سال	مدیر چندرسانه‌ای	۳۹
نادر	مرد	دکترا	۴۵ سال	استاد دانشگاه	۴۲
پژمان	مرد	فوق لیسانس	۶۳ سال	از مدیران ایرنا	۳۵

نام	جنسیت	تحصیلات	سن	شغل	مدت مصاحبه به دقیقه
مریم	زن	دکترا	۴۶ سال	سردبیر ایرانا	۶۴
علیرضا	مرد	دکترا	۵۰ سال	معاون خبر صداوسیما	۵۶
سارا	زن	دکترا	۴۶ سال	مدیر در دانشگاه	۲۴
آرش	مرد	فوق لیسانس	۵۵ سال	معاون خبرگزاری رسمی	۶۶
محمدرضا	مرد	دکترا	۴۷ سال	اسیستانت در دانشگاه	۳۳
رضوان	زن	دکترا	۴۲ سال	اسیستانت در دانشگاه	۴۷

۵. یافته‌ها

تحلیل و بررسی جزئی مفاهیم، مقوله‌های فرعی و مقوله‌های اصلی در این تحقیق متبهمی به یک مقوله هسته با عنوان «برسازی شبکه گسترده کاربران دومینوی» شد. این مقوله از ۲۴۲ مفهوم، ۹۷ مقوله فرعی و ۲۸ مقوله اصلی بر ساخته شده (به علت محدودیت حجم مقاله، مفاهیم و مقوله‌های فرعی حذف گردیدند) و فرایندهای حاکم بر داده‌های به دست آمده را به صورت انتزاعی تر نشان می‌دهد. در ادامه، یافته‌های پژوهش در قالب خط داستان و مدل پارادایمی ارائه و در اثنای ارائه خط داستان، تلاش شد تا پس از توضیح هر کدام از مقوله‌های اصلی، یک نقل قول از گفته‌های مشارکت‌کنندگان با حفظ معیار رازداری ذکر شود.

جدول ۲. مقوله‌های اصلی و مقوله هسته مستخرج از پژوهش

مقوله هسته	مقولات اصلی	
زمینه‌گذاری شبکه‌گذاری دموژنگی	کنش‌های فرهنگی و سیاسی	برهمکشن سن و عضویت
	کنش تنهایی گریزانه	کنش اقتصادی پیشه‌محوارانه
	کنش هنجارشکنانه	کنش آموزش محور
	کنش‌های همدلانه	عضویت جنسیت گرایانه
	پروپلماتیک اعتماد شبکه‌ای	کنش ذاتقه محور
	شفافیت شبکه‌ای	کنش‌های سرگرمی محوارانه
	مشارکت عاطفی مردم	پویندگی در اطلاع‌رسانی
	سلبریتی‌های کشن‌ساز	شبکه‌ی کشن مشارکتی
	امنیت اطلاعات کاربری افراد	زیست شبکه‌ای کاربران

مفهوم هسته	مفهوم اصلی
	زوال رژیمهای حقیقت
دشواره گمنامی شبکه‌ای	ارتقاء سواد رسانه‌ای
بازاندیشی رسانه‌ای	تکثیرگرایی محتوای رسانه‌ای
واقعیت‌نمایی شبکه‌ها	دواليس شبکه‌ای دین‌ستیزی/دین‌پذیری
کاربران خشی	کاربران تأثیرپذیر
ترجیح اپهای خارجی	

۱.۵ مقوله هسته پژوهش: بررسازشی شبکه گستردۀ دومینوی

شبکه گستردۀ کاربران دومینوی در واقع اشاره‌ای است به بسترهای رسانه‌ای که امکان شکل‌گیری دومینو را با توجه به کنشگری و فعالیت کاربران در درون خود آسان می‌کنند. در این معنا می‌توان ظرفیت‌های درونی رسانه‌های اجتماعی را به عنوان اصلی‌ترین معیار برای ساخت کنش‌های دومینوی کاربران در نظر گرفت و انتظار داشت به وسیله گردش سریع اطلاعات، یک یا چند مساله خاص در کمترین زمان ممکن به وسیله تعداد زیاد از کاربران دیده و بازنشر شود. این شبکه گستردۀ را باید همان‌چیزی دانست که هم دومینوسازی امکان‌پذیر می‌کند و هم مسائل و موضوعات مختلفی را که به طور عادی کمتر مورد توجه بوده‌اند در کوتاه‌تری زمان ممکن به امری پرالملاتیک تبدیل کند.

۲.۵ شرایط علی

به صورت کلی، شرایط علی با به میان آوردن مجموعه مقولاتی که به طور مستقیم منجر به برساخت پدیده مرکزی می‌شود، اولاً فهم و تفسیر مشارکت‌کنندگان را از پدیده مذکور نشان خواهد داد و ثانیاً بخشی از فرایند تحلیل را در مرحله کدگذاری محوری برای شکل‌گیری آن پدیده مشخص می‌کنند. این شرایط عبارتند از: کنش مبتنی بر پایگاه اجتماعی، کنش اقتصادی و پیشه‌محورانه، کنش ذائقه‌محور، دواليس شبکه‌ای دین‌ستیزی/دین‌پذیری، کنش‌های فرهنگی و سیاسی، کنش آموزش‌محور، کنش هنگارشکنانه، شبکه‌ی کنش مشارکتی، مشارکت عاطفی مردم و کنش‌های سرگرمی محورانه.

به صورت کلی شبکه کنش دومینوی بسیار گسترده بوده و سطوح خرد، میانی و کلان را در بر می‌گیرد. به همین دلیل همواره باید در نظر داشت هر پدیده‌ای در بستر رسانه‌های اجتماعی به علت حضور گسترده کاربران، نیازها و حسیاست‌های روزانه‌شان و... قابلیت تبدیل شدن به یک دومینوی اجتماعی را دارد. برای مثال، می‌توان از کنش‌های ذائقه‌محور سخن گفت، هر کدام از کاربران می‌توانند از شبکه‌های اجتماعی برای منتشر کردن سلاطیق و ذائقه‌های خود و معروفی آن به دیگران استفاده کنند، اما کنش ذائقه‌محور آن‌ها زمانی به شکل یک دومینوی بزرگ آشکار می‌شود که از پتانسیل رسانه‌های اجتماعی برای شبکه‌سازی و پیدا کردن افراد با ذائقه مشترک و همچنین دفاع از سلیقه‌ها و تفاوت‌های خود اقدام کند. بر این اساس، این دومینوی شکل گرفته مبتنی بر مشروعت بخشیدن به تفاوت‌ها و ذائقه‌های گوناگونی خواهد بود که نیازمند بروز و ظهور در فضای رسانه و جهان واقعی است. در این خصوص، امیر ۴۰ ساله می‌گوید:

«با توجه به اینکه شبکه‌های اجتماعی امروزه فرصت و پایگاه مناسبی برای گفت و گویی افراد از هر طبقه و با هر گونه علاقه، شغل و گرایش سیاسی فراهم کرده‌اند، به نظر می‌رسد همه آن‌ها در این شبکه‌ها حضور یافته و متناسب با علایق و انگیزه‌های خویش در گروه‌ها و کanal‌های مرتبط فعالانه شرکت خواهند کرد».

یکی دیگر از مقولاتی که در فضای رسانه به طور مداوم بر ساخته شده و به واسطه ذات در گردش و پویای رسانه‌های اجتماعی باز تولید می‌شود، کنش‌های عاطفی کاربران است. این کنش‌ها به واسطه تاثیرپذیری از دنیای بیرون همواره تشید شده و با اشتراک‌گذاری عکس، فیلم، متن، ارائه گزارش و... توسط طیف عظیمی از کاربران، ذات دومینوی خود را آشکار خواهد کرد. از این حیث باید بیان کرد مشارکت در کنش عاطفی فقط به اهداف و نیات فردی وابسته نیست، بلکه عواطفی که در این رسانه‌ها کاربران را به مشارکت و ادار می‌کند، مبتنی بر یک هویت جمعی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی نیز است. این مسئولیت‌پذیری که منجر به کنش‌های عاطفی شده و به دنبال خود دومینوی اجتماعی را بر ساخت می‌دهد، می‌تواند جنبه سیاسی، فرهنگی و هنری، اقتصادی، ملی و قومی و حتی مذهبی داشته باشد. برای مثال می‌توان به کنش‌های عاطفی-اجتماعی نسبت به زلزله‌زدگان شهر کرمانشاه اشاره کرد. با این وجود فضای رسانه‌ها فقط به کنش‌های عاطفی متهمی نمی‌شود، بلکه بسیاری از کاربران نسبت هنجارها و ارزش‌های حاکم بر جامعه خود واکنش منفی نشان داده و یک کنش دومینوی

هنجارشکنانه را که مبتنی بر واپس‌رانی هنجارهای مختلف است، در رسانه‌ها شکل می‌دهند. در خصوص کنش‌های عاطفی، محمدرضا ۴۷ ساله می‌گوید:

«من فکر می‌کنم که اگر شبکه‌های اجتماعی وجود نداشت همه مردم به این سطح از آگاهی نمی‌رسیدند. ولی الان که هستند خیلی از مردم در کنار هم می‌توانند نسبت به مسائل جامعه‌شان جبهه‌گیری کنند یا واکنش نشان بدهند».

یکی از شرایط علی مهمی که در شبکه‌های اجتماعی دومینوی شدن کنش‌های افراد را توجیه می‌کند، اهداف سرگرمی محورانه است. به این معنا که گذراندن وقت در شبکه‌های اجتماعی، به اشتراک گذاشتن کلیپ‌ها و عکس‌های پربازدید، کامنت‌خوانی اینستاگرام، دنبال‌کردن طنزپردازان مشهور، پیگیری اخبار ورزشی و... کنش‌های سرگرمی محورانه کاربران را توجیه‌پذیر می‌کند. در کنار آن دومینوی ایجاد شده در این فضای رسانه‌ای توان بر اساس کنش‌های آموزش محور کاربران نیز درک کرد، زیرا این فضای رسانه‌ای با واسطه انعطاف در گردش اطلاعات، فضای آموزشی مناسبی را برای افراد فراهم می‌کند. برای مثال با شیوع ویروس کرونا، آموزش و یادگیری به فضای رسانه منتقل شد. به همین دلیل کاربران به میانجی سطح تحصیلات و اهداف آموزشی به این فضای رسانه‌ای کنش‌مندی خود متکی هستند. حسین ۵۰ ساله با اشاره به سرگرم‌محوری شبکه‌های اجتماعی می‌گوید:

«در وهله اول و با توجه به جدید بودن شبکه‌های {اجتماعی} مجازی و برای بالا بردن میزان مخاطبان، طبیعی است که بیشتر جنبه سرگرمی داشته باشد».

محمد ۴۳ ساله نیز با اشاره به سطح تحصیلات افراد و آموزش‌محوری رسانه‌ها اشاره می‌کند:

«حس می‌کنم کسانی که در سینین جوانی هستند و دارای تحصیلات دانشگاهی یعنی دیپلم به بالا هستند، بیشتر از شبکه‌های اجتماعی مجازی استفاده می‌کنند چون آموزش را در این فضای دنبال می‌کنند».

در کنار موارد فوق کنشگری کاربران در حوزه دین، فرهنگ، سیاست و اقتصاد سطوح کلان دومینوی اجتماعی را نشان می‌دهد. به طور کلی حوزه‌های کنشی افراد در فضای رسانه براساس التزام و عدم التزام آن‌ها به چارچوب‌های دینی شکل می‌گیرد. بر این اساس باید در نظر داشت رسانه‌های اجتماعی این امکان را برای کاربران فراهم می‌کنند که به موازات نوع نگرش خود به دین، کنش‌های دین‌ستیزانه یا دین‌پذیرانه داشته باشند، به همین دلیل مسالمه‌مندی دین در فضای رسانه به دومینوهای گوناگون ذیل عناوینی چون طرد قرائت‌های ستی از دین، خوانش

قرائت‌های جدید از دین، دین‌گستربی، سکولاریسم، کنش‌های دین‌مدارانه و کنش‌های دین‌ستیزانه و ... امکان شکل‌دهی خواهد داد. همچنین می‌توان از کنش‌های فرهنگی و سیاسی در فضای رسانه‌ای کاربر محور سخن گفت، این کنش‌ها که عمدتاً مبتنی بر کنش مشارکتی کاربران است از یک سو دغدغه‌های فرهنگی و سیاسی افراد را از دنیای واقعی به فضای رسانه از طریق پلهای حقیقت و مجاز (سلمان روغنی و همکاران، ۱۴۰۰: ۱۲۱۸) منتقل می‌کند و از سوی دیگر امکان تغییر در وضع موجود را با دومینوسازی خواسته‌ها و اتفاقات فراهم خواهد کرد. از این حیث فعالیت افراد در رسانه‌ها و همچنین قابلیت مشارکت‌پذیری در رسانه‌های اجتماعی به واسطه بسیج کاربران، همواره کنش‌های فرهنگی و سیاسی را تسهیل کرده و امکان شکل‌گیری دومینوهای زیادی را به وسیله کاربران، همزمان با پروبلماتیک شدن هر کدام از حوزه‌های مذکور نشان می‌دهد. همچنین رسانه‌های اجتماعی به دلیل استقلال ذاتی خود و عدم وابستگی به رسانه‌های معیار، آزادی در حوزه‌های کنشی کاربران را برای شکل‌گیری دومینوهای اجتماعی تضمین می‌کنند. نادر ۴۵ ساله با اشاره به کنش‌های دین‌مدارانه می‌گوید:

«گاهی اوقات فعالیت دینداران {در شبکه‌های اجتماعی} به خاطر این است که میدان را خالی نکنند، برخی افراد معمم می‌گویند اتفاقاً این شبکه‌ها جای ماست و نوعی تقابل بین مدافعان و مخالفان این موضوعات ایجاد کرده‌اند که در برخی از کانال‌ها و گروه‌ها از ملایم‌ترین تا شدیدترین شکل ممکن مطالب و بحث‌های جدی {در مورد مسائل مذهبی} را مطرح می‌کنند».

زینب ۵۳ ساله نیز با اشاره انحصارشکنی سیاسی در رسانه می‌گوید:

«رسانه‌های جریان اصلی موجود، هر کدام به یک جناح یا حزب وابستگی دارند، رسانه‌های جریان اصلی، تک‌صداهای هستند اما شبکه‌های اجتماعی می‌توانند آگاهی سیاسی بدون سوگیری و رویکرد سیاسی رسانه‌های جریان اصلی را دنبال کنند».

باید بیان داشت بخشی از کنش‌های کاربران متکی بر اهداف اقتصادی و شغلی آن‌هاست. این کاربران وجود رسانه‌ها را برای معیشت خود لازم دانسته و کنش‌های معطوف به اهداف اقتصادی را دنبال می‌کنند. به همین دلیل مشارکت در رسانه‌های اجتماعی و کنش‌های همسو با آن را منوط به اولویت‌های شغلی می‌دانند و هر عاملی از جمله فیلترینگ یا محدودسازی فضای رسانه که به موقعیت شغلی آن‌ها آسیب می‌رساند را با هشتبندی و پویش‌های مجازی تحریم می‌کنند. حسن ۶۸ ساله با اشاره به کنش اقتصادی کاربران می‌گوید: «خیلی‌ها از طریق اینستا یا تلگرام دارند کسب درآمد می‌کنند و صرفاً موضوع برای آنان سرگرمی نیست».

۳.۵ شرایط زمینه‌ای

شرایط زمینه‌ای در پژوهش حاضر به ویژگی‌های کاربران و همچنین به محتوای درونی رسانه‌ها ارتباط دارد. این شرایط که علاوه بر پدیده مرکزی، استراتژی‌های متناسب با پدیده مذکور را نیز متأثر می‌کنند، عبارتند از: برهمکنش سن و عضویت، دشواره گمنامی شبکه‌ای، عضویت جنسیت‌گرایانه و تکثیرگرایی محتوای رسانه‌ای. بر اساس نظر پاسخگویان عضویت افراد در شبکه‌های اجتماعی بسیار متاثر از سن آن‌ها است به گونه‌ای که اکثر کاربران شبکه‌های اجتماعی متشكل از قشر نوجوان و جوان است. به همین دلیل برهمکنش سن و عضویت در جامعه‌ای که اکثر اعضای آن را جوانان تشکیل می‌دهند، می‌تواند ایجاد دو مبنو در رسانه‌ها را بیشتر محتمل کند. در کنار آن استقلال عمل کاربران و همچنین آزادی آن‌ها در فضای رسانه، می‌تواند کنشگری آن‌ها را تسهیل کند. اما به واسطه گمنامی کاربران، آن کنشگری نیز مسالمه‌مند می‌شود، چرا که نامرئی بودن هویت تعداد زیادی از کاربران از یک سو آن‌ها را کنترل‌گریز کرده و به فعالیت بیشتر در فضای رسانه ترغیب می‌کند ولی از سوی دیگر دو مبنوی‌های مبتنی بر شایعه را نیز در رسانه‌ها ایجاد خواهد کرد. سارا ۴۶ ساله با اشاره به مشارکت افراد در سایه گمنامی می‌گوید:

«حفظ گمنامی و محروم‌گی اطلاعات کاربران در شبکه‌های اجتماعی مجازی، تاثیر زیادی بر میزان تمایل آنان برای تعاملات از طریق این شبکه‌ها دارد».

آرش ۵۵ ساله با اشاره سن کاربران می‌گوید:

«به نظر من سن می‌تواند عامل موثری باشد، جوانترها مشارکت بیشتری دارند و برخی افراد مسن هم به واسطه جوانترها وارد این شبکه‌ها می‌شوند».

در کنار موارد مطرح شده یکی از شرایطی که بطور زمینه‌ای شبکه کنش دو مبنوی را متاثر می‌کند، عضویت جنسیت‌گرایانه افراد است. به این معنا باید گفت شبکه‌های اجتماعی ذات برابرگرایانه خود را در بازنمایی از جنسیت‌های مختلف نشان می‌دهد. بنابراین نه تنها مردان، بلکه زنان و حتی کسانی مانند دگرباش‌ها به شبکه گستره‌های از دو مبنوها متصل می‌شوند، تا ابراز وجود کنند. لذا همانگونه که کاستلر بیان می‌کند شبکه‌های اجتماعی با ظرفیت‌های تعاملی خود منجر به بر ساخت عناصر انسانی قدرتمند و خلاق می‌شوند (خازنی، ۱۳۹۴: ۲۱۰). از این حیث می‌توان نظم حاکم در دنیا واقعی که به وسیله قوانین و هنجارها رخ می‌نماید را به چالش بکشد. همچنین به واسطه تنوع محتویات و انتشار تصاعدی اطلاعاتی که به گریز از

قواعد از پیش تعیین شد، تمایل دارد، امکان شکل دهی دومینوهایی که مبتنی بر استثنایات هستند، فراهم می شود. رضوان ۴۲ ساله با اشاره به عضویت زنان می گوید: «اما نکته‌ای که باید به آن اشاره کرد این است که شبکه‌های اجتماعی یک فرصت بی‌نظیر تاریخی را در اختیار زنان قرار داده است».

۴.۵ شرایط مداخله‌گر

در این پژوهش، شرایط مداخله‌گر فرایندی گسترده‌تر نسبت به ویژگی‌های افراد را شامل می شود و جدا از محتوای درونی رسانه‌ها، پدیده مرکزی را متأثر می کند و هم‌مان می‌تواند اجرای استراتژی‌های متناسب با آن پدیده را نیز تسهیل یا محدود کند. بر اساس یافته‌ها، شرایط مداخله‌گر عبارتند از: ترجیح اپ‌های خارجی، سلبریتی‌های کنش‌ساز، امنیت اطلاعات کاربران، پروBLEMatic اعتماد شبکه‌ای و پویندگی در اطلاع‌رسانی. به طور کلی کاربران گرایش به اپلیکیشن‌هایی دارند که در درجه اول ارتباطات را تسهیل کند و دروغ‌له دوم، دارای پتانسیل کافی برای پشتیبانی از حجم زیاد کاربران باشد و سوم، قابل اعتماد باشد. بر اساس نظر مشارکت‌کنندگان اپ‌های داخلی فاقد ویژگی‌های مذکور هستند، به همین دلیل ترجیح کاربران بر استفاده از اپ‌های خارجی است. همچنین یکی از ویژگی‌های اساسی شبکه‌های اجتماعی، اولویت حفظ اطلاعات کاربران است، بنابر این بخشی از تلاش دولت‌ها و شرکت‌ها برای کاربرافزاری در اپ‌های خود، متكلی ۲ بر تامین امنیت اطلاعات کاربران است. مهدی ۵۰ ساله با اشاره به حفظ اسرار کاربران می گوید:

«یکی از ضروریات مهم در استفاده از شبکه‌های مجازی، حفظ اسرار و هویت افراد و شاید حرفة‌ای تر و کاربردی تر بودن آنها است. هر شبکه‌ای که در این زمینه‌ها بهتر عمل کند، کاربر ایرانی اقبال بیشتری برای استفاده از آن نشان می دهد».

یکی از ویژگی‌های اساسی شبکه‌های اجتماعی، دسترسی‌پذیربودن، سرعت و همچنین تمرکز بر اطلاع‌رسانی است، به همین دلیل بسیاری از کنش‌های شبکه‌ای که متوجه به برسازی دومینو در این فضا می شود، بر مدار گردش سریع اطلاعات می چرخد. لذا محدودسازی اطلاعات در فضای مذکور متناقض با ذات شبکه‌ها است. با در نظر گرفتن آزادی اطلاعات و دسترسی سریع افراد به شبکه‌های اجتماعی یکی از مواردی که هم افراد را به رسانه جذب می کند و هم کنش‌های آنها را متأثر می کند، وجود سلبریتی‌هایی است که تعداد زیادی دنبال‌کننده دارند. بخش عمده سلبریتی‌های فضای مجازی را ورزشکاران و هنرمندان به

خصوص بازیگران و خوانندگان تشکیل می‌دهند، اما افراد مشهور الزاماً سلبریتی نیستند و برخی چهره‌های علمی و دانشگاهی، کارآفرینان، شخصیت‌های مذهبی، خیران، کنشگران اجتماعی و دیگر افراد مورد ثوق جامعه نیز در این دایره قرار می‌گیرند. این افراد به دلیل ویژگی‌های شخصیتی و فعالیت‌های خاص اجتماعی و فرهنگی یا کنشگری خاص سیاسی از سوی جامعه مورد اقبال قرار گرفته‌اند، به همین دلیل واجد شرایط لازم برای متاثر کردن کنش‌های دومینویی هستند. در کنار آن این افراد شکل‌دهنده بخشی از کنش‌های همدلانه در رسانه‌های اجتماعی خواهد بود. مهران ۷۰ ساله می‌گوید:

«بدون شک حضور چهره‌های محبوب در افزایش حضور کاربران و شهروندان در شبکه‌های اجتماعی نقش موثری دارد».

رحمان ۴۵ ساله نیز با اشاره به شکل‌گیری کنش‌های همدلانه در رسانه‌ها می‌گوید:

«چهره‌ایی که مورد اعتماد مردم هستند، می‌توانند از ظرفیت‌های این فضا {فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی} برای جلب مشارکت آنان در امور عام‌المنفعه بهره بگیرند».

یکی دیگر از شرایط مداخله‌گر در نظر مشارکت‌کنندگان، پروپلماتیک اعتماد شبکه‌ای است. در اینجا باید بیان داشت که اعتماد مطرح شده فقط به کنشگران شبکه‌ای مربوط نیست و بخش زیادی از آن وابسته به اعتماد به نهادها و ساختارها است. از این‌حیث باید گفت رسانه‌های اجتماعی محل زیست بخش بزرگی از سرمایه اجتماعی خواهد بود که از دنیای واقعی به آنجا منتقل شده است. با این وجود، باید گفت مساله‌مندی اعتماد، زمانی خود را آشکار می‌کند که این اعتماد تابعی از اعتماد نهفته در فضای واقعی باشد. به این معنا که چنانچه در فضای واقعی سرمایه اجتماعی دچار زوال شده باشد، در فضای آنلاین سرمایه اجتماعی مبتنی بر اعتماد نیز مضمحل می‌گردد. سارا ۴۶ ساله می‌گوید:

«قاعدتاً جامعه‌ای که در آن سطح اعتماد عمومی پائین است، بی‌اعتمادی در شبکه‌های اجتماعی آن نیز وجود خواهد داشت، نمی‌شود فعالیت در شبکه‌های اجتماعی را از فعالیت آدم‌ها در جاهای دیگر جدا کرد».

۵.۵ استراتژی‌ها

استراتژی‌ها، به طور معمول پس از برساخت پدیده مرکزی خود را نمایان کرده و نتیجه آن هستند. به همین دلیل به شدت وابسته به پدیده مرکزی بوده و متناسب با آن، کارکردهای

تسهیل گرایانه یا محدود کننده خود را آشکار می‌کنند. استراتژی‌های کاربردی در پژوهش حاضر جهت مواجهه با شبکه کنش دومینوی عبارتند از: شفافیت شبکه‌ای، کنش تنهایی گریزانه، بازاندیشی رسانه‌ای، کاربران خشی، کاربران با تاثیرپذیری بالا.

تداویم شبکه کش دومینوی در رسانه‌های اجتماعی مستلزم وجود کاربرانی است که به بازنشر هرچه بیشتر اطلاعات مبادرت ورزند. از این حیث کسانی که اطلاعات بیشتری را دریافت می‌کنند به همان میزان تاثیرپذیر بوده و اطلاعات را در سطح شبکه نیز منتشر خواهند کرد؛ به این معنا گردش اطلاعات در دستان کاربران، از آن‌ها حلقه‌هایی می‌سازد که نه تنها به گسترش دومینوهای اجتماعی کمک می‌کند بلکه زیست شبکه‌ای آن‌ها را نیز به واسطه اتصال به حلقه‌های دیگر تسهیل خواهد کرد. تلاش کاربران برای ارتباط گیری با سایرین آن‌ها را ترغیب می‌کند که جدا از رسانه‌های معیار فعالیت شبکه‌ای خود را ادامه دهند، چرا که آن‌ها را نیازمند استقلال و آزادی در کنش‌مندی خود هستند. به همین دلیل بازاندیشی در رسانه‌های ماقبل و جایگزین کردن رسانه‌های بدیلی که کنش‌مندی آنها را به رسمت می‌شناسند، جزئی از راهبردهای شکل گیری دومینوی اجتماعی خواهد بود. سعید ۴۲ ساله در خصوص بازاندیشی در رسانه‌های کلاسیک می‌گوید:

«به مرور زمان با دیجیتالی شدن زندگی، انجام بسیاری از کارها از طریق اینترنت، اقتصاد محور شدن شبکه‌های اجتماعی، پر رنگ شدن نقش آموزش در این شبکه‌ها، مهاجرت رسانه‌ها {کلاسیک} به سوی دنیای جدید و رویدادهای دیگر امروز جهان، گرایش به اینترنت و شبکه‌های مجازی را تقویت کرده است».

به دنبال شکل گیری دومینوهای گستره در شبکه‌های اجتماعی، کاربران جزئی از فرایند کلان‌تری تلقی خواهند شد که آن‌ها را به فعالیت سوق می‌دهد. لذا فعالیت این افراد بیش از آن که فرد گرایانه تلقی شود، کنش‌هایی تنهایی گریزانه خواهد بود تا آن‌ها را به یک کلان اجتماعی متصل کند. با این وجود کاربرانی وجود دارند که به علت فعالیت اندک خود، خشی تلقی خواهد شد، وجود کاربران خشی جزئی از راهبرد شبکه کنش دومینوی برای ایجاد مرز بین کنشگران منفعل و فعل است.

زینب ۵۳ ساله در مورد کنش تنهایی گریزانه می‌گوید:

«حتی افراد منزوی در اجتماع، در شبکه‌های اجتماعی حضورشان تقویت خواهد شد. افراد با حضور در شبکه‌های اجتماعی تلاش خواهند کرد که از تنهایی خارج شوند، حتی اگر لازم باشد با نام و القاب مستعار در شبکه‌ها حضور خواهند یافت».

بخش بزرگی از دومینوهای شکل گرفته در بطن رسانه‌ها متکی بر شفافیت شبکه‌ای است. در واقع وجود اطلاعاتی که به طور مستقیم افراد را در رسانه به واکنش وامی دارد، اصلی مبرم تلقی می‌شود، زیرا کنش‌های افراد در سطح شبکه را از یکسو مستند و قابل اعتماد می‌کند و از سوی دیگر فعالیت آن‌ها را سنجش پذیر می‌گرداند: محمدرضا ۴۵ ساله با اشاره به شفایت در امور خیریه می‌گوید:

«هرآنچه در شبکه‌های اجتماعی تحت عنوان فعالیت‌های عام‌المنفعه و خیریه انجام می‌شود باید یک نمود سنجش بیرونی داشته باشد یعنی اگر کسی در شبکه‌های اجتماعی مبالغی را برای کار خیریه جمع‌آوری می‌کند باید عملکرد آن فرد یا گروه به صورت واقعی و ملموس در جامعه بیرونی قابل سنجش باشد».

۶.۵ پیامدها

پیامدها، حاصل به کارگیری استراتژی در مواجهه با پدیده اصلی هستند. پیامدهای به دست آمده در بستر پژوهش حاضر عبارتند از: واقعیت‌نمایی شبکه‌ها، ارتقاء سواد رسانه‌ای، زوال رژیم‌های حقیقت، زیست شبکه‌ای کاربران. به طور کلی بخشی از کنش‌های دومینویی افراد در شبکه‌های اجتماعی متهمی به بازنمایی خود واقعی آن‌ها است. واقعیت‌نمایی شخصیت افراد در فضای رسانه مبتنی بر خارج شدن از مارپیچ سکوت و ورود به فضای آزادانه کنش برای بیان ایده‌ها، دیدگاه‌ها و عقاید است. به همین دلیل می‌توان آن را در چارچوب شبکه‌کنش دومینویی شکل گرفته به عنوان یکی از پیامدهایی مطرح کرد که اگر چه سویه‌های شخصیتی دارد، اما خود پیامد یک فرایند به غایت اجتماعی است. به این معنا زندگی شبکه‌ای کاربران تنها متکی بر نیازها و اقتصادیات روانی و روزمره آن‌ها نیست، بلکه متناسب با پویندگی‌ها و شرایط کنش جمعی خود را نشان خواهد داد. با این وجود همواره زیست شبکه‌ای کاربران پیامدی خواهد داشت که شبکه کنش دومینویی آن را توجیه‌پذیر کرده و هدایت می‌کند تا به عنوان کنشگر بخشی از اتفاقات جاری در فضای آنلاین را رقم بزنند. امیر ۴۰ ساله درباره واقع‌نمایی در شبکه‌ها می‌گوید:

«برعکس فضای حقیقی، مردم در فضای مجازی به دلیل گمنامی به سمت آشکارسازی شخصیت حقیقی خود حرکت می‌کنند».

با توجه به فراگیری اینترنت و اقبال رسانه‌ها در جذب مخاطبان، بسیاری از افراد در نوع برخورد با محتوای رسانه‌ای بازآندیشی کرده و محتوای مربوطه را به طور مستقیم قبول نخواهند

کرد، به این معنا کاربران در فضای رسانه نه تنها صرفاً مصرف نمی‌کنند بلکه با شکل‌گیری نگاه بازاندیشانه و انتقادی که مبتنی بر سواد رسانه‌ای است، توانایی مزمزه واقعیت (منتظری و همکاران، ۱۴۰۱: ۹۹) را نیز خواهند داشت. لذا به موازات گسترش زیست شبکه‌ای کاربران، مسئولیت‌پذیری اجتماعی آن‌ها نیز ذیل ارتقای سواد رسانه‌ای، خود را نمایان می‌کند. اما نباید دور از انتظار دانست که گسترش شبکه‌های اجتماعی و همزمان با آن افزایش سواد رسانه‌ای می‌تواند هر روزه رژیم‌های حقیقت را به چالش بکشد و در چارچوب‌های جدیدتر، فعالیت خود را ادامه دهد. رضوان ۴۲ ساله در مورد سواد رسانه‌ای می‌گوید:

«در سال‌های گذشته با حجم بسیار زیادی از اخبار و اطلاعات مواجه بودیم که توسط کاربران ناآگاه با سواد رسانه‌ای اندک در شبکه‌های اجتماعی بازنثر می‌شد اما به نظر می‌رسد امروزه با کاربران مسئول‌تر در شبکه‌های اجتماعی مواجه هستیم».

همچنین نادر ۴۵ ساله نیز در مورد زوال رژیم حقیقت می‌گوید:

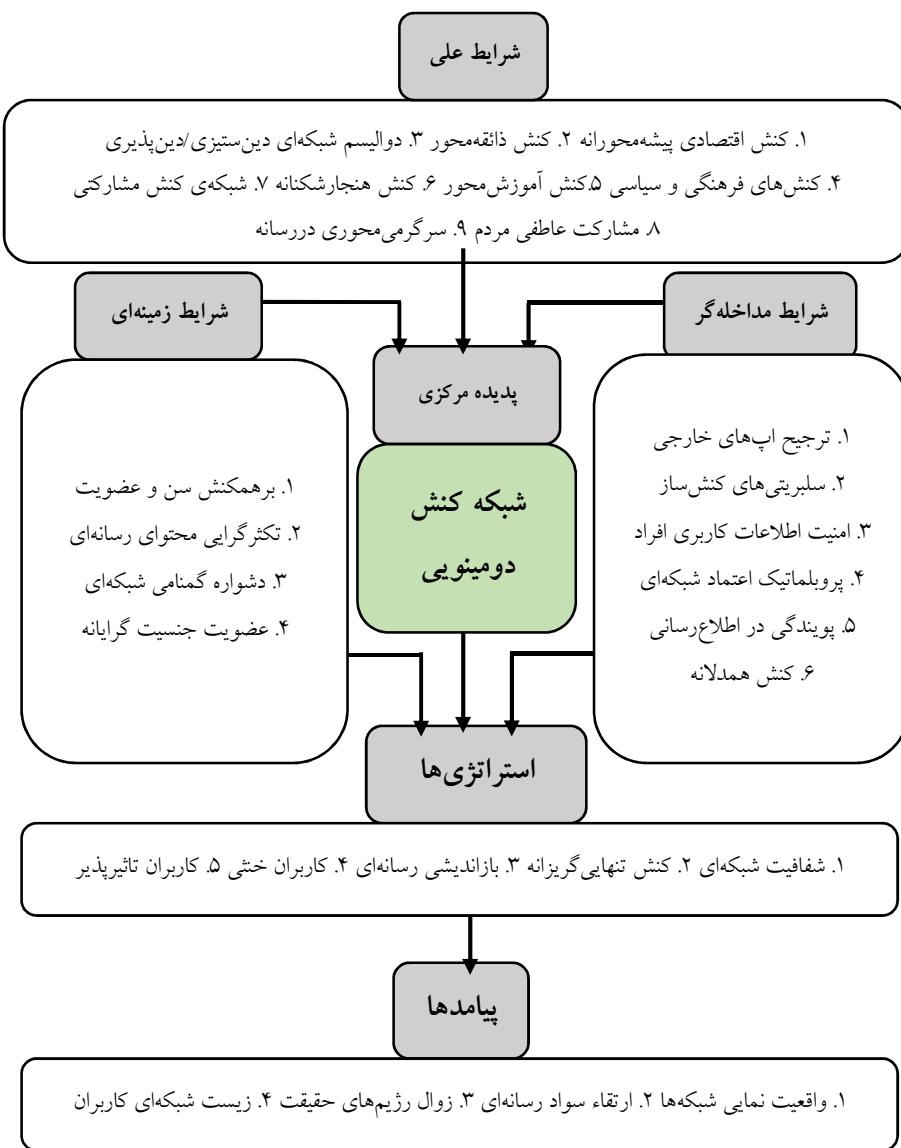
«رژیم حقیقت در دوران جدید، از بین رفته و این خبر خوبی است، هر چند هزینه‌هایی هم داشته و همین فوران اطلاعات و داده‌های است که شناخت واقعیت از دروغ را مشکل کرده است».

۷.۵ مدل پارادایمی پژوهش: شبکه کنش دومینوی

مدل پارادایمی نشان دهنده جریان فرایندها و تحلیل‌های انجام گرفته برای شکل‌گیری پدیده مرکزی است. این مدل فرایند کدگذاری محوری و همچنین ارتباط پدیده مرکزی با زیرمقوله‌های خود (شرایط علی، زمینه‌ای، مداخله‌گر، استراتژی‌ها و پیامدها) را به شکل نظاممند نشان می‌دهد. با توجه به تحلیل‌های انجام شده در فرایند کدگذاری محوری مشخص شد که پدیده مرکزی این پژوهش «شبکه کنش دومینوی» است. این پدیده در واقع چیزی است که در رسانه‌های اجتماعی به صورت گستردگی توسط کاربران بر ساخته می‌شود. هر چند می‌توان گفت در بطن رسانه‌ها امکان ساخت دومینو به فراخور پدیده‌های اجتماعی منفرد وجود دارد، اما باید برای فهم بهتر، همه آن پدیده‌ها را در ذیل یک مفهوم انتزاعی گنجاند. به همین دلیل باید گفت شبکه کنش دومینوی مبتنی بر بسیاری از پدیده‌های اجتماعی است که در رسانه‌ها به شکل دومینو خود را نشان داده‌اند. لذا بر سازی شبکه گستردگی کاربران دومینوی ابتدا متکی بر مساله‌مندی پدیده‌های اجتماعی و پس از آن به کنش‌مندی یکایک کاربران است. هر کدام از دومینوهای متکی بر پدیده‌های اجتماعی، منطق خاص خود را دنبال می‌کند اما در نهایت تشکیل یک کل را خواهد داد که در چارچوب شبکه کنش دومینوی قرار می‌گیرد. به صورت

دو مینوی رسانه‌ای چگونه شکل می‌گیرد؟ ... (کاظم شاملو و دیگران) ۱۴۱

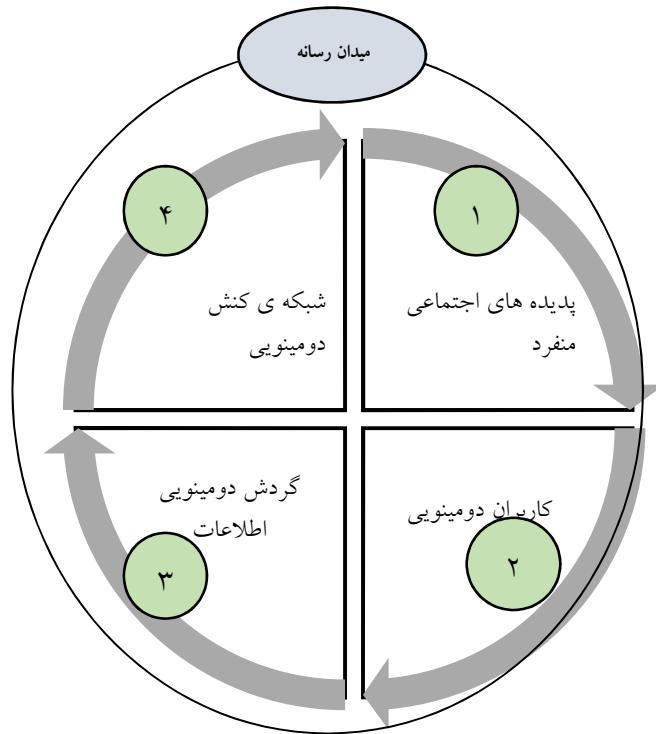
کارکردی هر عضوی از دومینو را می‌توان برای زیست شبکه‌ای کاربران لازم دانست زیرا این اجزا وابسته به یکدیگر بوده و جهان دومینویی کلانتری را برساخت می‌کنند.

۶. بحث و نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر بسترهای و فرایندهای شکل‌گیری دومینو در رسانه‌های اجتماعی با تاکید بر نقش کاربران مورد واکاوی قرار گرفت. جامعه هدف، کارشناسان فعل حوزه رسانه و مراکز علمی و دانشگاهی بودند که به طور نظری و هدفمند انتخاب شدند. برای درک بهتر شکل‌گیری شبکه کنش دومینوی در بستر پژوهش حاضر، تلاش شد با ترسیم یک طرح واره خرد نظری، پویندگی‌های حاکم در درون رسانه‌ها به شکل انتزاعی نمایش داده شود. این طرح واره که بخشی از فرایند تحلیل در مرحله کدگذاری گزینشی را شامل می‌شود، شامل میدان رسانه و کنش و واکنش‌های حاضر در درون آن است که با استفاده از پیکان‌های یک سر به یکدیگر متصل شده و با گردش دورانی خود هر کدام از اجزای درونی مدل را به یکدیگر متصل و بازتولید می‌کند. برای فهم بهتر طرح واره مذکور باید در نظر داشت که هیچ کدام از اجزای درونی آن مقدم بر دیگری نیست، چرا که پدیده‌های اجتماعی، کنشگران، اطلاعات و شبکه کنش برساخت شده در درون آن به صورت موازی و همزمان در درون شبکه‌های اجتماعی حضور دارند. بنابراین باید گفت شبکه گسترده کاربران دومینوی محل برخورد ترکیبی از عوامل خرد، میانی و کلان است و برهمکنش موارد مطرح شده، امکان برساخت این نوع کاربران را فراهم می‌آورد، به همین دلیل باید گفت، دومینوی اجتماعی در خلاصه صورت نمی‌گیرد و همواره به وسیله مجموعه‌ای از عوامل، تحریک شده و به جلو رانده می‌شود. اگر چه عوامل درونی مدل به موازات یکدیگر عمل می‌کند، اما وجود میدان رسانه برای فراهم کردن مجموعه‌ای از شرایط که کنش‌مندی کاربران را تسهیل می‌کند، ضروری است، زیرا کاربران قبل از هر چیز به میدانی برای کسب اطلاعات، ارتباط‌گیری، اشتراک‌گذاری و نهایتاً کنش‌مندی نیاز خواهد داشت.

دو مینوی رسانه‌ای چگونه شکل می‌گیرد؟ ... (کاظم شاملو و دیگران) ۱۴۳

شکل ۲. طرح‌واره نظری پژوهش

بنابراین هرآنچه در رسانه‌ها یافت می‌شود را می‌توان بنابر نظر «گرنبر» بخشی از فرایند کاشت برای شکل‌دهی به یک دومینوی اجتماعی تلقی کرد، زیرا کاربران با فعالیت مداوم در میدان مذکور، واقعیت‌های اجتماعی را در فضایی آزادانه‌تر مورد مذاقه قرار می‌دهند. میدان رسانه در طرح‌واره نظری این پژوهش مجموعه‌ای از کنش و واکنش‌های درونی خود را پوشش می‌دهد و با ترسیم یک دایره در اطراف آن مجموعه قابل مشاهده است. میدان رسانه نسبت به پدیده‌های شکل‌گرفته در درون آن پیشینی است، اما پدیده‌های رشد یافته در بطن آن همواره به وسیله دنیای اجتماعی بیرون تغذیه می‌شوند و نیروی محركه آن در فضایی به جز فضای رسانه وجود دارد اما به واسطه محدودیت و فرایند چرخش سکوت در دنیای بیرون، به میدان رسانه ارجاع داده می‌شود تا به صورت کارآمدتری به وسیله کاربران به حیات خود ادامه دهد. می‌توان فرایند ارتباط بین فضای رسانه و دنیای واقعی را همسو با یافته‌های پژوهشی سلمان روغنی و همکاران (۱۴۰۰) دانست. چراکه یک پیوند دورانی بین جامعه و رسانه وجود دارد که از سطح جامعه به فضای مجازی کشیده می‌شود و دوباره از فضای مجازی به وسیله پل‌های

حقیقت و مجاز (کاربران فعل) برای تولید یک فضای اجتماعی دوم (جدیدتر) به کار برده می‌شود (سلمان روغنی، ۱۴۰۰، ۱۴۲۹). از این حیث میدان رسانه و شبکه‌های اجتماعی بنابر نظر مانوئل کاستلز توانایی شکل‌دهی به فضای اجتماعی جدید (کنش‌های جدید) را دارند که کاربران را مستعد کنش‌های دومینوی خواهد کرد. همانطور که در مدل نظری مشاهده می‌شود، چهار مؤلفه در درون میدان رسانه حضور دارند که به طور مکمل و ابانتی یکدیگر را حمایت می‌کنند، در قسمت (۱) پدیده‌های اجتماعی منفرد قابل مشاهده است. هر کدام از پدیده‌های اجتماعی به طور بالقوه توسط کاربران و گردش اطلاعات در درون شبکه‌های اجتماعی مستعد تبدیل به یک دومینو خواهد بود، پدیده‌های اجتماعی نظیر دین، آموزش، سرگرمی، جنسیت، اقتصاد، سیاست، پدیده‌های طبیعی و ... هر کدام در قالب یک پدیده منفرد مطرح خواهد شد، لذا به فراخور زمان و مکان هر کدام از آن پدیده‌ها در رسانه‌های اجتماعی، مساله‌مندی خود را به نمایش خواهد گذاشت، از این نظر کاربران در مقابل مساله شدن آن موضوع به فعالیت شبکه‌ای متولی خواهند شد تا آن را به طور گستردۀ پوشش دهند. بهره‌گیری گستردۀ کاربران از امکانات رسانه‌های اجتماعی مانند هشتگ‌ها، نظرات و بازنشر نامحدود پدیده‌های اجتماعی، یک اجتماع تعاملی را در بین آن‌ها ایجاد می‌کند که نشان از درک شرایط اجتماعی، توافق هنجاری، دغدغه‌مندی و احساسات مشترک نسبت به آن پدیده اجتماعی منفرد است.

واکنش نسبت به پدیده‌های اجتماعی در رسانه‌ها و ایجاد حس تعلق به جامعه و بازنمایی آن در رسانه‌ها با تحقیق (Lüders et al, 2020) به دلیل تاکید بر اجتماع تعاملی درون شبکه‌ها همسو است که در قسمت (۲) کاربران دومینوی قابل مشاهده است، کاربران هسته اصلی پژوهش حاضر و همچنین نقطه عطفی برای تاثیرپذیری و تاثیرگذاری هستند. در چارچوب‌های پویای شبکه‌های اجتماعی که آزادی عمل به حداقل می‌رسد، کاربران مجال بازنشر اطلاعات را ذیل هر کدام از پدیده‌های اجتماعی خواهند داشت، بنابراین شکل‌گیری شبکه روابط اجتماعی در فضای آنلاین کنش‌مندی کاربران را نه تنها تسهیل کرده بلکه هر کدام از آن‌ها را در مجموعه بزرگی از شبکه‌های مشارکتی قرار می‌دهد که دومینوی شدن آنان را حمایت می‌کند. لذا شبکه‌های تعاملی و مشارکتی بنابر نظریه «ولمن» (نظریه شبکه)، متکی بر روابطی است که واحدهای تشکیل دهنده ساخت جامعه بوده و به عنوان یک شبکه مجموعه‌ای از افراد، کنشگران و گروه‌ها را به هم متصل می‌سازد (باستانی و صالحی، ۱۳۸۶: ۶۷). به همین دلیل باید شبکه‌های مشارکتی که متکی بر کنش‌مندی کاربران است را به عنوان چارچوبی برای دومینوی شدن در نظر گرفت.

قسمت (۳) مدل گرددش دومینوی اطلاعات نام دارد، این قسمت متکی بر کاربرانی خواهد بود که به طور مداوم ذیل مساله‌مند شدن هر کدام از پدیده‌های اجتماعی به صورت برخط فعالیت می‌کنند. در زمانی که تعداد زیادی از کاربران به مساله‌ای واکنش نشان داده و آن را بازنگش می‌کنند، آنچه حالت بالفعل به خود می‌گیرد، دومینوی شدن اطلاعات در شبکه‌های اجتماعی خواهد بود، با وجود این که قسمت‌های دوم و سوم مدل با یکدیگر ارتباط بسیار نزدیکی دارند اما هر کدام از موارد مذکور در میدان رسانه به عنوان عاملی مجزا در نظر گرفته خواهد شد زیرا به طور رفت و برگشتی و هم‌افزایانه یکدیگر را حمایت خواهند کرد.

قسمت (۴) مدل با عنوان شبکه‌ی کشن دومینوی مشخص شده است، این قسمت در واقع نتیجه برهمکنش و تعامل پدیده‌های اجتماعی، کاربران دومینوی و نشر دومینوی اطلاعات در بستر رسانه‌های اجتماعی است. در شبکه‌ی کشن دومینوی کاربران به عنوان بازیگران اصلی شناخته می‌شوند، در این بیان مسائل اجتماعی، نیازها و ویژگی‌های فردی آنان می‌تواند به عنوان موتور محرك کشن‌های دومینوی تلقی شود. از آنجایی این کاربران قابل تقلیل به یک عامل منفرد نیستند و همواره نسبت به بسیاری از عوامل واکنش نشان می‌دهند، به وسیله پدیده‌های اجتماعی مختلف در قلب شبکه کشن دومینوی قرار خواهند گرفت. با وجود تغذیه شدن شبکه کشن دومینوی به وسیله عوامل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و روانی، باید گفت این کشن دومینوی در درون یک چرخه‌ی مداوم از پدیده اجتماعی تا شکل‌گیری شبکه کشن جدید قرار دارد و این چرخه به طور مداوم ادامه خواهد داشت تا کاربرانی که در درون شبکه‌های اجتماعی زیست می‌کنند را به بخش جدایی ناپذیر این دومینو تبدیل کند. باید در نظر داشت که قرار گرفتن کاربران در شبکه‌های کشنی سویه‌های مختلفی دارد، اگرچه در نگاه ابتدایی هر کدام از کاربران به صورت منفرد در این شبکه‌ها فعالیت می‌کنند اما باید گفت که این افراد همواره در چرخه‌ای از ارتباطات قرار خواهند گرفت که در آن مسائل مهم اجتماعی بخش زیادی از کشن‌های دومینوی افراد را شکل می‌دهند، لذا کاربران در این معنا بیش از آن که کشنگرانی منفرد تلقی شوند، کشنگرانی با هویت و هدف خاص تلقی خواهند شد.

نوآوری و سهم مقاله حاضر شناخت این بستر است. در واقع شاید ادعا شود که مخاطب کشنگری کاملاً آگاه است که آگاهانه دست به دومینوی رسانه‌ای می‌زند و محققان امری بدیهی را کاویده‌اند. اما پژوهش حاضر سعی داشت نشان دهد که چگونه امواج رسانه‌ای کشنگران آگاه را نیز به صفت می‌کند و آنها در اقیانوسی مغروق می‌شوند که بعد از مدتی مکث و توقف در زندگی روزمره یا گذشت زمان از واقعه به مغروق شدگی خود پی می‌برند. نوآوری پژوهش

حاضر نیز در همین واقعیت نهفته است که دومینو جزئی جدایی‌ناپذیر از زندگی روزمره تمامی کاربران شده است و آنها را در بسیاری از اوقات در وضعیت از پیش موجود (Taken for granted) قرار می‌دهد.

کتاب‌نامه

استراوس، انسلم و کربن، جولیت (۱۳۹۷). «مبانی پژوهش کیفی، فنون و مراحل تولید نظریه زمینه‌ای»، ترجمه: ابراهیم افشار، تهران: نشر نی.

اسدی کرم، آذر و برکت، محیا (۱۳۹۶)، «نقش شبکه‌های اجتماعی در ارتقای سواد رسانه‌ای»، فرهنگ و رسانه، ۲۲(۶)، ۱۲-۲۸.

bastani, saven and salahi hikayei, mirem (۱۳۸۶). «سرمایه اجتماعی شبکه و جنسیت: بررسی ویژگی‌های ساختی، تعاملی و کارکردی شبکه اجتماعی زنان و مردان در تهران»، نامه علوم اجتماعی، ۳۰، ۶۳-۹۵. bakhshi, mohdye and terti, srovan (۱۳۹۷). «بررسی تأثیر کنش گفتاری بر تجربه ارتباطی در میان کاربران اینستاگرام»، مطالعات رسانه‌ای، ۱۴(۳)، ۹۹-۱۰۹.

حسنی، حسین . کلانتری، عبدالحسین (۱۳۹۶). «تحلیل پدیدارشنختی تجربه زیسته کاربران شبکه اجتماعی تصویری اینستاگرام در ایران»، فصلنامه مطالعات فرهنگ- ارتباطات، ۱۸(۴۰)، ۶۳-۳۳. خازنی، محمدحسن (۱۳۹۴). «قدرت در جامعه شبکه‌ای، کندوکاوی در کتاب قدرت ارتباطات»، فصلنامه نقد کتاب، ۲(۵۶)، ۲۰۳-۲۲۱.

خانیکی، هادی و خجیر، یوسف (۱۳۹۷). «نقش شبکه‌های اجتماعی مجازی در توسعه جامعه مدنی ایران»، مطالعات فرهنگ- ارتباطات، ۱۹(۴۴)، ۷۱-۹۷.

داودی، رضا، سلطانی‌فر، محمد و فرهنگی، علی‌اکبر (۱۳۹۶). «طراحی الگوی نقش شبکه‌های اجتماعی در ایجاد تحول اجتماعی جوانان»، فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات در علوم تربیتی، ۲۸(۷)، ۱۱۰-۸۱. راه‌پیمافرد، فاطمه؛ مظفری، افسانه و نعمتی انارکی، داود (۱۴۰۱). «تبیین عوامل موثر بر مشارکت شبکه‌ای کاربران ایرانی در اینستاگرام»، مطالعات فرهنگ- ارتباطات، ۲۳(۵۷)، ۳۷۵-۴۱۰.

رسول زاده اقدم، صمد. عدلی پور، صمد. میرمحمدبار، سید احمد، افشار، سیمسن. (۱۳۹۴). تحلیل نقش رسانه‌های اجتماعی در گرایش به سبک زندگی نوین در بین جوانان ایرانی پژوهش‌های جامعه شناسی معاصر، ۴(۶)، ۳۳-۶۰.

سلمان روغنی، فاطمه؛ افسانی، سیدعلیرضا؛ اسلامی، حسین؛ روحانی، علی و نایب زاده، شهناز (۱۴۰۰). «تسهیل‌کننده‌ها و پیامدهای زندگی شبکه‌ای جوانان: ارائه یک نظریه زمینه‌ای»، مطالعات و تحقیقات اجتماعی ایران، ۱۰(۴)، ۱۲۰۵-۱۲۳۵.

دو مینوی رسانه‌ای چگونه شکل می‌گیرد؟ ... (کاظم شاملو و دیگران) ۱۴۷

عاملى، سعیدرضا (۱۳۸۵). «فردگرائي جديد و تلفن همراه: تكنولوژي فردگرائي و هوبيت»، مجله اينترنتي جهاني رسانه، ۱(۱): سخن سردبير.

عاملى، سعیدرضا؛ شكرخواه، يونس و منصورى، تمنا (۱۳۹۸). «تجربه دوفضائي شده کاربران ايراني از سوگواري مجازي: شبکه اجتماعي فيسبوك»، مطالعات فرهنگ-اريابات، ۲۰(۴۸)، ۷-۳۶.

گودرزى، فرشاد (۱۴۰۰). «شبکه اجتماعي اينستاگرام و دموکراتيزه شدن فرهنگ سلبريتى در ميان کاربران ايراني»، مطالعات کاربردي در علوم اجتماعي و جامعه‌شناسي، ۴(۵)، ۲۵-۳۶.

متظري، ليلي؛ اسلامي، حسين و افشاري، سيدعلي‌رضا (۱۴۰۱). «زمينه‌ها و فرایندهای شکل‌گيری الگوی سواد رسانه‌اي برای دانش‌آموزان مقطع متوسطه: یک مطالعه‌ي زمينه‌اي در ميان معلمان»، جامعه‌شناسي نهادهای اجتماعي، ۱۹(۹)، ۸۵-۱۰۸.

Abbas, J., Aman, J., Nurunnabi, M., & Bano, S. (2019). The impact of social media on learning behavior for sustainable education: evidence of students from selected universities in Pakistan. *Sustainability*, 11(6), 1-23. 1683.

Agarwal, R., & Jones, W. J. (2022). Social Media's Role in the Changing Religious Landscape of Contemporary Bangkok. *Religions*, 13(5), 421.

Akfirat, S., Uysal, M. S., Bayrak, F., Ergiyen, T., Üzümçeker, E., Yurtbakan, T., & Özkan, Ö. S. (2021). Social identification and collective action participation in the internet age: A meta-analysis. *Cyberpsychology-Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 15(4), 1-24.

Akyol, S., & Alatas, B. (2020). Sentiment classification within online social media using whale optimization algorithm and social impact theory based optimization. *Physica A: Statistical Mechanics and its Applications*, 540, 123094. 1-33.

Ali, S., Islam, N., Rauf, A., Din, I. U., Guizani, M., & Rodrigues, J. J. (2018). Privacy and security issues in online social networks. *Future Internet*, 10(12), 1-12.

Dilawar, S., Liang, G., Elahi, M. Z., Abbasi, A. Z., Shahani, R., & Gonlepa, M. K. (2022). Interpreting the impact of extraversion and neuroticism on social media addiction among university students of Pakistan: A mediated and moderated model. *Acta Psychologica*, 230, 103764.

Dilawar, Y., Wang, J., Zhang, R., & Liu, O. (2022). Enhanced by mobility? Effect of users' mobility on information diffusion in coupled online social networks. *Physica A: Statistical Mechanics and its Applications*, 128201.

Hani, S., Marwan, A., & Andre, A. (2018). The effect of celebrity endorsement on consumer behavior: Case of the Lebanese jewelry industry. *Arab Economic and Business Journal*, 13(2), 190-196.

Ho, T. Q., Nie, Z., Alpizar, F., Carlsson, F., & Nam, P. K. (2022). Celebrity endorsement in promoting pro-environmental behavior. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 198, 68-86.

Juszczyc, S. (2015). Fields of impact of social media on youth–Methodological implications. *Acta Technologica Dubnicae*, 5(2), 80-86.

Lim, F. K., & Sng, B. B. (2020). Social media, religion and shifting boundaries in globalizing China. *Global Media and China*, 5(3), 261-274.

- Lüders, A., Dinkelberg, A., & Quayle, M. (2022). Becoming “us” in digital spaces: How online users creatively and strategically exploit social media affordances to build up social identity. *Acta Psychologica*, 228, 103643.
- Mikal, J. P., Wurtz, R., & Grande, S. W. (2021). Social media as a modern Emergency Broadcast System: A longitudinal qualitative study of social media during COVID-19 and its impacts on social connection and social distancing compliance. *Computers in human behavior reports*, 4, 100137.1-9.
- O'Reilly, C., Maher, P. J., Lüders, A., & Quayle, M. (2022). Sharing is caring: How sharing opinions online can connect people into groups and foster identification. *Acta Psychologica*, 230, 103751.
- Rozgonjuk, D., Sindermann, C., Elhai, J. D., & Montag, C. (2020). Fear of Missing Out (FoMO) and social media's impact on daily-life and productivity at work: Do WhatsApp, Facebook, Instagram, and Snapchat Use Disorders mediate that association? *Addictive Behaviors*, 110, 1-40.
- Zeitel-Bank, N., & Tat, U. (2014). Social media and its effects on individuals and social systems. *Journal Management, Knowledge, and Learning*, 1189-1190.
- Zhao, L. (2021). The impact of social media use types and social media addiction on subjective well-being of college students: A comparative analysis of addicted and non-addicted students. *Computers in Human Behavior Reports*, 4, 1-7.